

gjort villig til at efterkomme, hvad Forholdets Natur kræver.

Finantsministeren: Forſaa vidt Fleertallet af det ærede Udvalg har ſtøttet ſit Forſlag til en Beſlutning væſentlig paa den Omſtændighed, at den Lov, ſom nu foreligger, var ſaa meget forſkjellig fra den tidligere her behandlede Lov, at den maatte betragtes ſom en ny Lov, der maatte undergaae 3 Behandlinger, da er der allerede fra flere ærede Taleres Side fremført det Væſentligere af, hvad jeg havde tænkt at bemærke derimod. Det vil jo være i alle ærede Medlemmers Erindring, at det ingenlunde ſjældent ſkeer, at en Lov her ved anden eller tredje Behandling bliver ſaaledes omdannet, at den i ingenlunde væſentlige Henseender adſkilles ſig fra det Lovforſlag, der har været til første Behandling. Saadanne Forandringer kunne gaae ſaavidt, at det i Virkeligheden bliver en ny Lov, der fremkommer, men de kunne ogſaa være af en ſaadan Beſkaffenhed, at man ikke kan opfatte Lovforſlaget ſom en ny Lov, og mellem diſe to Muligheder ligger der en uendelig Mængde af Gradsforſkjelligheder, hvor det i det enkelte Tilfælde bliver overordentlig vanſkeligt at ſige, hvorvidt den Lov, der foreligger, er en ny Lov eller ikke, og jeg tør ſige, at det vil være overordenlig vanſkeligt her at trække en Grænſe. Folkethinget har derfor hidtil i denne Henseende holdt ſig til Formændens Fortolkning, og hvor Formanden har ſtillet den Forordning, at en ny Lov ſkulde fremkomme til en første Behandling, har man ſtræbt at efterkomme en ſaadan Forordning, hvorimod man i det modſatte Tilfælde ikke har anſeet det for nødvendigt. Nu kan jeg ikke ſkjønne rettere, end at man, naar man rigtig vil ſee, hvad det egentlig er, der her foreligger, maa komme til den Erkendſe, at den Forordning, der er foregaaet med denne Lov, er en ſaadan, der i Realiteten maa hertregnes til den Claffe, imod hvilken der aldrig endnu er reift Indſigelse enten fra Formændens eller fra Thingets Side. Ærede Medlemmer have ſættet deres Blik meget ſtærkt deels paa Titelen og deels paa Lovforſlagets § 1; men jeg troer, at ærede Medlemmer maa ſkee ikke tilſtrækkeligt have erindret, hvad det egent-

lig er for en Forandring, man i det andet Thing har villet gjøre ved Loven, og ſom har bevirket, at den har ſaaet den Form, ſom den nu har. Sagen er nemlig den, at Lovforſlaget kom ind i Landſthinget herfra ſom en Lov, der var beſtemt til at give for en ubegrændſet Tid Regler for, hvorledes Indkomſtſkatten ſkal opkræves. Ved mange forſkjellige Omſtændigheder eller Forhindringer, ſom jeg tør ſige, ikke have ligget hos dette Things Medlemmer, men i den hele Forretningſmaſſe, ſom optaarneede ſig her i Thinget paa et viſt Tidspunkt af denne Sæſſion, og i de Vanſkeligheder, ſom Formanden havde ved at ſaae alle diſſe Sager fremmede, bevirkedes det, at den Lov, ſom ſaaledes for en ubestemt Tid ſkulde give Regler for Eigningen af en Indkomſtſkat, kom meget ſænt ind til Landſthinget, ſaa at mandengang iſølge Tilfældigheder fra den daværende Regjering antog det for overordentlig ſandſynligt, at Rigsdagen kun vilde have en overordenlig kort Tid tilbage at være ſamlet i. Under diſſe Omſtændigheder kunde det andet Thing nu ikke ſkjænke dette Lovforſlag en ſaa dybtgaaende Bearbejdelse, ſom det naturligen maatte ønske, for at kunne med al Tryghed give ſit Samtykke til det Forſlag, der var kommet herfra, og ſom indeholdt et heelt System for Skatteligningen, der hidtil endnu ikke var kommet frem til Forhandling. Enhver vil viſtnok finde det ganſke i ſin Orden, at det andet Thing havde Betænkeligheder herved. Paa den anden Side vilde det andet Thing nødigt lade denne Lov ligge og derved enten bevirke, at der ingen Skattelov udkom, naaget den fra Regjeringens Side var erklæret for en Nødvendighed, eller ogſaa imod, hvad man maatte antage for at være Fleertallets Dnſte i dette Thing, foranledige, at Spørgſmaalet om Contingentſkattens Anvendelse paany blev levende. Det andet Thing beſluttede under diſſe Omſtændigheder at gaae den Vej at foreſlaae — og her foreligger nu dette Forſlag — iſtedetfor at vedtage Loven ſaaledes, at den for beſtändig ſkulde beſtemme Reglerne for Eigningen af Indkomſtſkatten, kun at give den Gyldighed for een Eigning. Dette er egentlig Indholdet af det andet Things Beſlutning (Modſigelse). Forlad mig, det er det egent-